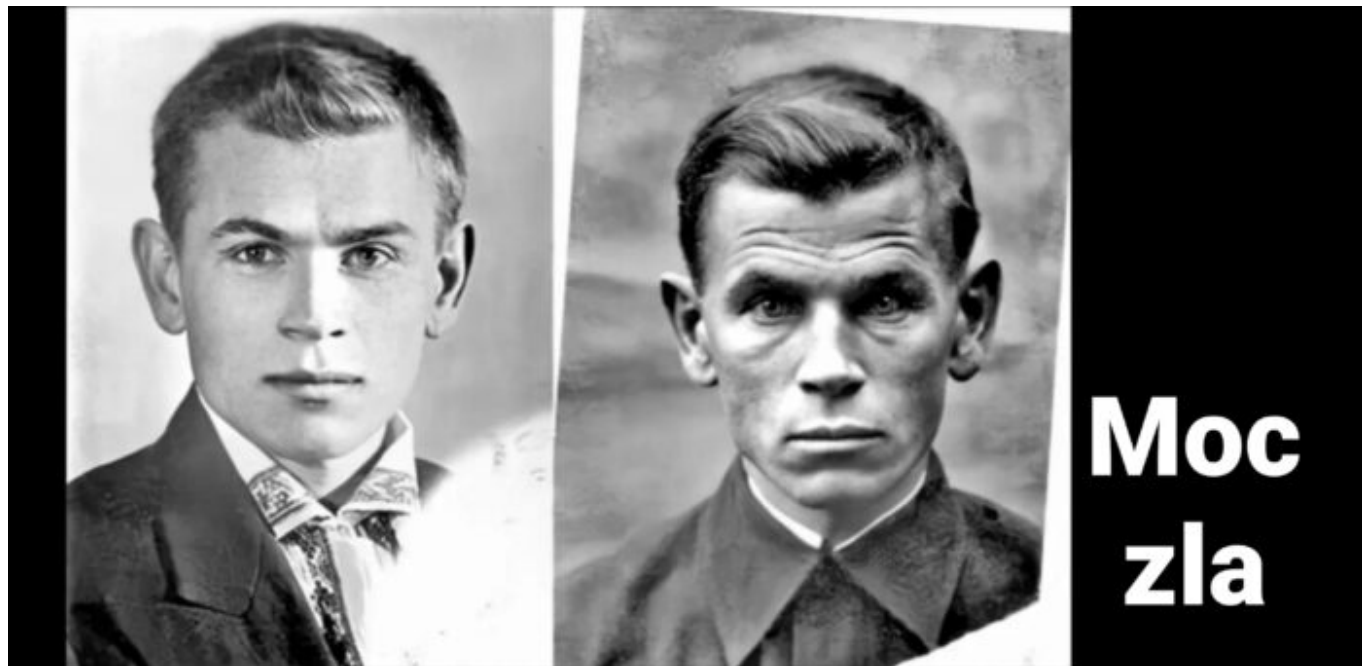

Advent: 12. Z moci Zla se nemůžeme sami vymanit

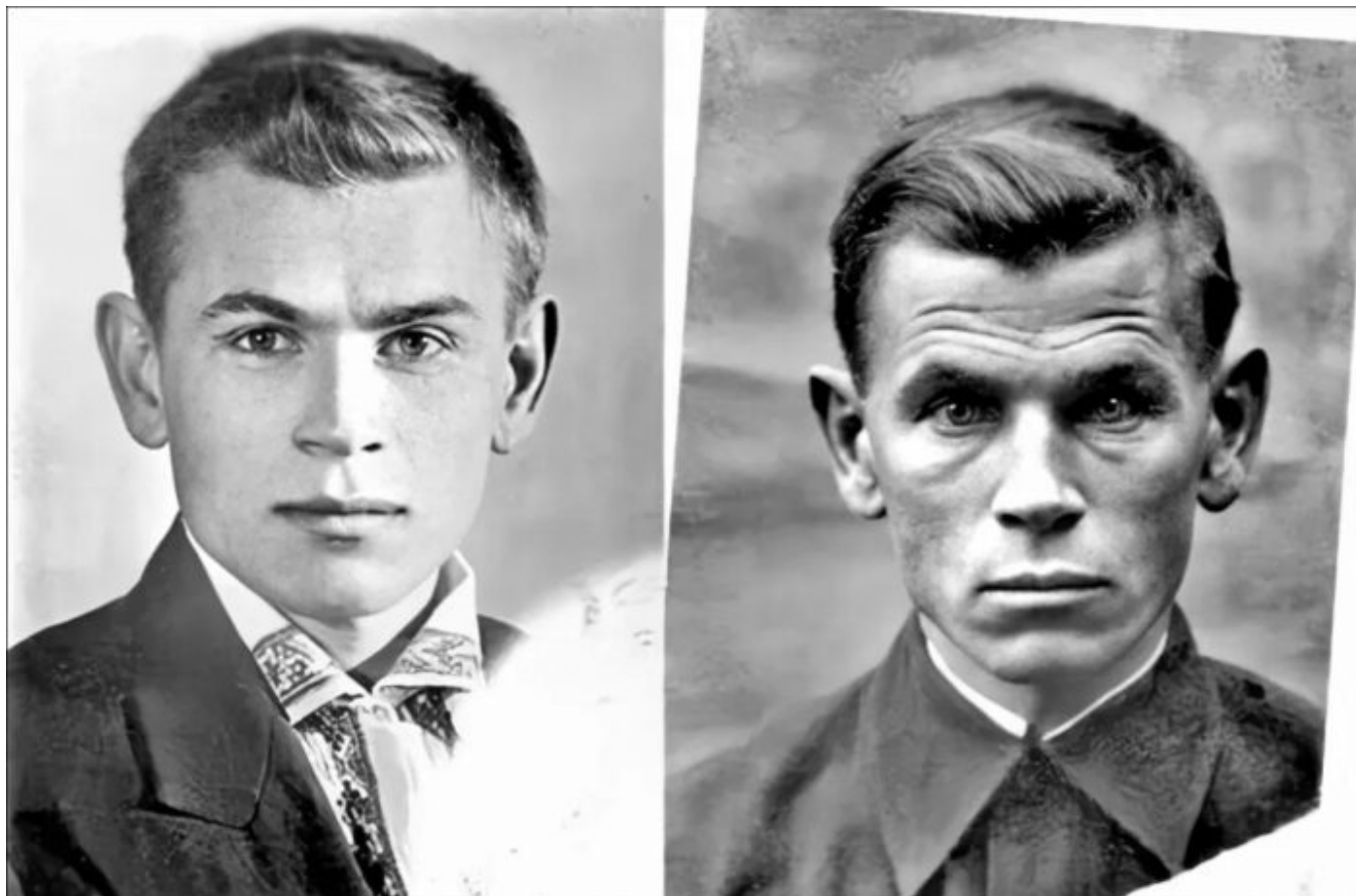
Advent

Z moci Zla se nemůžeme sami vymanit

Nastávající adventní doba nás vede k rozjímání o naší lidské porušenosti, o tom, že bez Boží milosti se nemůžeme sami z moci Zla vymanit.

Zlo ničí lidské životy, poznamenává v nás vše dobré a krásné, vše dokonalé, co Bůh stvořil.

Zde je jeden příklad za všechny. Dvě fotografie, jeden lidský život.

Obě fotografie ukazují stejného muže, ruského uznávaného malíře Jevgenije Kobyteva. Při pohledu na obě fotografie je těžké uvěřit, že byly pořízeny s odstupem jen pouhých čtyř let. Na první fotografii je 31. letý nadaný umělec Jevgenij Stefanovič Kobytsev v den svého odchodu na frontu v roce 1941 (vlevo) a na druhé po svém návratu v roce 1945 (vpravo).

Jevgenij Stefanowicz Kobytsev se narodil 25. prosince 1910. Miloval malbu, zejména portréty a panoramata. Věnoval se své malířské zálibě a v průběhu let opustil učitelskou práci v Krasnojarsku kvůli studiu, které zahájil v roce 1936 na Státním uměleckém institutu v Kyjevě. O pět let později promoval s vyznamenáním.

22. června 1941 zaútočilo Německo na Sovětský svaz. Kobytsev narukoval k jednomu z dělostřeleckých pluků Rudé armády. Zúčastnil se bitvy u Pripjati, kde byl 18. srpna 1941 zraněn na noze. Přesto musel pokračovat v boji, o dva dny později musela sovětská armáda pod převahou německých tanků ustoupit. Kobytsev spolu s malou jednotkou uprchl před Němci a vydal se na východ. Kvůli zraněné noze zůstal Jevgenij pozadu a jeho pokus dostat se domů skončil, když při překročení jedné z řek narazil na německý kulomet. Kobytsev byl zajat a byl umístěn do německého koncentračního tábora v Chorole na Ukrajině. Tábor se nacházel v prostorách uzavřené cihelny a podmínky, v nichž byli vězni drženi, byly nelidské. Odhaduje se, že jen v tomto táboře zemřelo asi 90 000 vězňů.

V roce 1943 Kobytsev unikl ze zajetí a znovu se připojil k pluku Rudé armády. Zúčastnil se bitev na Ukrajině, v Moldavsku, Polsku a Německu.

Při pohledu na obě Kobytsevovy fotografie z války je těžké uvěřit, že byly pořízeny s odstupem pouhých čtyř let. První fotografie ukazuje mladého, elegantního muže se sebevědomým a klidným pohledem. Tak vypadal Kobytsev v roce 1941. Druhá fotografie ukazuje muže, jehož tvář byla poznamenána válkou. Kdysi hladké čelo bylo plné hlubokých vrásek, pod očima se objevily viditelné

otoky a vyhublý obličej nebyl stejný jako ten před čtyřmi lety. Co však na fotografii z roku 1945 bije do očí nejvíce, jsou Jevgenijovy oči. Velké a prázdné. Propíchnávají každého, kdo se na ně podívá. Oči, které viděly to, co by žádný člověk neměl vidět – krutost války, krutost zla.

Zlo vede ke smrti, ale Boží milost k životu.

V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jediného Syna, abychom skrze něho měli život.

1. Janova 4:9

[Štěpán Křivánek](#)

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)